

ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Vesjen) og som forekommer mig at være meget vigtigt, at naar man vil overlade Afgjørelsen til Domstolene, saa vil man faae at see, at Administrationen senere ligefrem forandrer Dommens Bestemmelser, og naar der nu i denne Sal er mange Rigsdagsmænd, som i saa Henseende ere meget nøjseende og særdeles ængstelige for enhver Doms senere Forandring, en Ængstelse, som jeg forøvrigt fuldkommen kan dele i dens Almindelighed — saa skal man netop ikke lægge en Afgjørelse som denne i Domstolenes Haand. Spørgsmaalet har imidlertid ikke for Diebliffet nogen praktisk Betydning; Udvalgets Fleertal har forenet sig med Mindretallet om en midlertidig Afgjørelse, hvorved den egentlige principielle Afgjørelse udsættes; jeg skal derfor ikke opholde mig videre derved, men kun tillade mig at bemærke, at jeg ingenlunde er overtydet ved de Betragtninger, som jeg fra Mindretallets Side har hørt udtale om Hensigtsmæssigheden af at lade Domstolene afgjøre dette Spørgsmaal istedetfor Administrationen, der efter Lovudkastet skal afgjøre det.

Det andet Princip, der har deelt Udvalget i 2 Partier, er: om Forbedringshuusstraffen i Enkeltselle kun skal kunne komme til Anvendelse paa Personer, der begaae Forbrudelser, efterat den Lov, hvormed vi beskæftige os, er kommen ud, eller om Straffen i denne Stilrelse ogsaa kan faae Anvendelse paa Personer, der allerede ere indbømte i Forbedringshuset, samt paa Personer, der uden endnu at være bømte have begaaet Forbrudelsen, forinden Loven er udkommen. Der er jo for den første Anskuelse, nemlig at Loven kun kan anvendes paa Personer, der begaae Forbrudelsen, efterat den er emaneret, fremkommet udførlige Udtalelser, ikke blot fra Minoriteten selv, men ogsaa fra Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds (K. A. Hansen) og flere Andre, men det forekommer mig, at det Væsentligste af hvad der saaledes er hystret allerede kan betragtes som imødegaaet ved det af den ærede Ordfører og af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Scherning) Anførte.

Der var maastee kun eet egentlig nyt Argument, der fremkom fra den ærede næstsidste Tale, Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds, nemlig, at der i den Omstændighed, at Lovudkastet er fremkommet her, skulde ligge en Erkjendelse fra Regjeringens Side af, at det, hvormed der var Spørgsmaal, var en Forandring i Straffen. Den ærede Rigsdagsmand sagde, at hvis Regjeringen ikke havde den Anskuelse, at det her gjaldt om en Forandring af den hidtilværende Straf, om noget Nyt i saa Henseende, hvortil der behøvedes Indvilgelse fra Lovgivningsmagtens Side, saa vilde Lovudkastet slet ikke være fremkommet. Jeg troer nu ikke, at man kan lægge saa overordentlig megen Vægt paa, at et saadant Lovudkast er fremkommet, eller at man deraf kan ulede, at Regjeringen har den Anskuelse, at en saadan Lov er absolut nødvendig, og at den ikke kunde handle uden den. Der er jo imidlertid Leiligheder, hvor der kan være Tvivl i saa Henseende; ved denne Leilighed vidste Regjeringen fra de tidligere Discussioner, at der var forskellige Meninger om den hensigtsmæssige og retfærdige Ordning af dette Forhold, og det kunde derfor være ganske naturligt, at Lovudkastet fremkom, selv om Regjeringen ikke gik ud fra den Anskuelse, som den ærede Rigsdagsmand meente, at den maatte være gaaet ud fra. Men der er dernæst en anden Omstændighed, som meget vel forklarer Lovudkastets Fremlæggelse, uden at man behøver at statuere en saadan Grundanskuelse hos Regjeringen. Jeg vil nemlig troe, at det ligefrem var nødvendigt at komme med et Lovudkast af denne Bestaffenhed, naar man vilde lade Bestemmelserne i Loven af 30te November 1857 blive anvendelige paa Truentimmerfangen, paa Grund af at man jo her forforkter Straffetiden; thi jeg troer ikke, at Administrationen har Ret til, paa egen Haand at give en almindelig Bestemmelse om, at hvad der hidtil f. Ex. er straffet med 5 eller 6 Mars Forbedringshuusarbejde, nu skal straffes med 3 eller 4 Mars. En saadan almindelig Forandring af de nugældende Regler troer jeg ikke, at Regjeringen paa egen Haand kunde indføre, men at den dertil behøver Lovgivningsmagtens Sanction, og deri vil